

לשם זהו משום שא"א להעביר האבן ע"פ כולה, והיינו שזה דבר אחד.

דהנה מה שמעבירים את האבן ע"פ הקערה זהו כדי שיחמם את המים שהם ממש בסמיכות אלי', וע"כ אי"צ להעביר האבן ע"פ הקערה כולה, אלא מספיק שזה יהי' בסמיכות לקערה שע"ז המים חמים ביותר, משא"כ בנוגע לאוגנין וכו' שא"א לשים האבן בסמיכות כ"כ א"כ המים הרתוחים לא יגיעו אלי', - אף ששאר המים יכולים להגיע אליה - , וזה הדגש בדברי כף-החיים שיש לחוש שגם מי הרתחה לא יבואו לשם, וזהו משום שלא יוכל להעביר האבן בסמיכות לזה כ"כ.

שאל משה אליטוב

- תות"ל 885 -

ד. בשו"ע אדמוה"ז סי' תע"ב סעיף י' וז"ל: אשה בין נשואה בין אלמנה וגרושה אי"צ הסיבה לפי שאין דרך הנשים להסב כו' וכל הנשים שלנו נקראות חשובות ואעפ"כ לא נהגו להסב כו' אלא אף המלכים והגדולים יושבין כדרכן ועל דבריהן סומכות הנשים עכשיו שלא להסב. ע"כ.

ובסעיף י"ב וז"ל: וכן עבדים ושפחות העברים צריכים הסיבה כו', ע"כ.

ולכאורה זה סותר לסעיף י' דנפסק דאשה בין נשואה בין אלמנה וגרושה פטורה מהסיבה, וצ"ע.

* * *

בסי' תע"ב סעיף י"ב וז"ל: וכן עבדים ושפחות העברים צריכין הסיבה אע"פ שהן צריכין לילך אנה ואנה לשמש בסעודה מ"מ בשעת אכילת כזית מצה ואפיקומן ושתיית ארבע כוסות שבהן עיקר הסיבה כמו שיתבאר אפשר להם להסב, ע"כ.

ובסעיף י"ד וז"ל: אימתי צריך להסב בשעת אכילת כזית שמברך על אכילת מצה ובשעת אכילת הכריכה מצה ומרור ובשעת אכילת אפיקומן ובשעת שתיית ד' כוסות כו', ע"כ.

ולכאורה למה בסעיף י"ב לא מביא אכילת הכריכה מצה ומרור בין הדברים המחוייבים בהסיבה כמו בסעיף י"ד, וצ"ע.

ירחמיאל בעלינאוו

ישיבה גדולה סיאטל וואשינגטאן

ה. בשו"ע אדה"ז סי' תנ"א סעי' ט"ז: "...ישים גחלים בוערות על מקום החלודה וישהה אותם שם עד שאם יגע אדם בצד